

Епископ Методије служио помен Јелени, Филипу и Анђели Вуковић

Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије, одслужио је у 19. недјељу по Духовима, 23. октобра 2022. године у подневним часовима, помен Јелени Вуковић и њеној дјечи Филипу и Анђели, који су, прије 15-ак дана, страдали у тешкој саобраћајној несрећи, у кањону ријеке Таре, на магистралном путу Мојковац-Пљевља.

Владика је казао да је наш народ одувijek говорио да се смрт лакше подноси када се на онај свијет одлази по реду, поретком како се у њега долази и кроз њега пролази, али “као што никад није био случај да се у љепше и топлије крајеве птице селе, ласте, да иду само старе, него увијек иду и старе и младе, тако, од постања свијета и вијека, нема правила којим путем, поретком и редом ће нека душа ићи из овог у онај свијет”.

„Најтеже је најближима, који ће осјећати празнину и недостатак присуства оних које су вољели, који су прерано отишли, и Јелена и њена дјеца, Филип, који је имао двије године и Анђела од шест година. Али, тјеши нас мисао да су отишли на мјесто на које сви једног дана треба да одемо да се саберемо у другој атмосфери, на другачијем мјесту, гдје нема патње и бола, туге и уздисања, болести и жалости, муке и невоље. Пролазили су људи кроз овај

живот и свијет као једном великом „долином плача“, с плачем се рађамо, с плачем се растајемо. У овој земљи туге и плача једина утјеха, свјетлост и радост која нам је дошла јесте блага вијест Христова вјечног живота. Тек тада све има свој пуни смисао, а гроб није последња станица, него врата кроз која се пролази, као што је и рођење врата кроз која смо прошли, улазећи у овај свијет“, бесједио је Преосвећени Епископ Методије.

По обећању Христовом и по увјерењу наше вјере православне, по предању, исто ћемо, додао је Владика, проћи кроз смртна врата, остављајућу тијело као хаљину скинувши са себе, када ћемо, с другим доласком Христовим, да васкрснемо Његовим васкрсењем.

„То тијело ће да буде исте форме и облика какво смо имали, али другачије природе, нова твар, нераспадљиво духовно тијело, које ће бити подвргнуто законима Духа као што је био Христос после васкрсења. То нам је вјера и утјеха. Тешко нам је кад се растајемо са најближима, чак, и ако нас није смрт раставила, него су отишли да живе у далеке крајеве, па их не гледамо. И тај нам је растанак тежак, а камоли кад нас смрт растави. Али, живимо за тренутак када ћемо се сви, ако Бог да, опет, сабрати заједно и гледати кад прођемо кроз ову долину плача.

Вјерујем да су они на пуно љепшем мјесту, него што смо ми, који смо овдје остали, али, треба једни друге да помажемо, да лакше прегурају ту жалост, тугу, бол, недостатак, празнину, треба да се, увијек, једни другима нађемо, једни уз друге да будемо у тузи и невољи, да будемо од помоћи, у сваком тренутку кроз који пролазимо у животу и који нам Бог шаље да прихватимо.

Нека је вјечни покој њиховим племенитим душицама, нека их Господ насели у рајским насељима, у свјетлости лица Његовог, а родбини и остатку нека Господ да утјехе, укрепљења и снаге да овај огромни губитак преброде и изнесу, да нас ово не порази и не сломи, него да нас очврсне и нашу вјеру у Бога и у вјечни живот“, поручио је Владика будимљанско-никшићки Методије.

mitropolija.com